

‘HOE KAN IK DIT NIET DOEN?’

Tamar Valkenier maakte een wereldreis op een zelfgebouwde fiets, nam paardrijlessen voor een expeditie door Mongolië, overleefde maanden in de wildernis van Nieuw-Zeeland en trok vervolgens met een ezel door de woestijn in Jordanië.

Tamar, jij kocht een paard en een kameel en trok vier maanden door het Itaj-gebergte. Dat klinkt niet als iemand die er even een reisgids bij pakt om een route uit te stippelen. Hoe bereid jij je voor op jouw avonturen?

‘Mijn hoofd loopt altijd over van de dromen, van de mogelijkheden. Vaak laat één avontuur me dan niet meer los. Zo wilde ik al jaren naar Mongolië, maar hoe meer ik me inlas, hoe onmogelijker mijn plan leek. Ik kon niet paardrijden, wist niets over het land, sprak de taal niet. Toen ben ik me stapje voor stapje gaan voorbereiden: filmpjes kijken, boeken lezen, paardrijlessen nemen, contacten leggen. Net zolang totdat ik dacht: nu is het moment daar. Liever geprobeerd en gefaald dan een plan nooit verder laten komen dan de droomfase.’

Hoe pakte dat uit?

‘Nou ... ik werd vierkant uitgelachen door de locals toen ik een paard wilde kopen. ‘Je moet je paard zelf trainen hoor. Iedereen gebruikt hier kamelen!’ Dat was wel even schrikken. Maar na een vijfdaagse kamelencursus voor dummies dacht ik: ja, nu kan ik het wel. Het ging niet altijd goed – zo belandde ik met een gutsende hoofd wond bij een dorpsdokter met modderige vingers – maar ik kom nog regelmatig bij het gastvrije gezin dat me toen zo goed op weg heeft geholpen. Dan doen we wedstrijdjes lassowerpen om de yak in de tuin te vangen, of we gaan boogschieten te paard. Wonderlijk hoe je je zo thuis kunt voelen in zo’n totaal andere wereld.’

Het was allemaal niet genoeg, want daarna trok je met Miriam Lancewood, een vriendin die haar aardse bezittingen opgaf en een primitief nomadenbestaan verkoos, de wildernis van Nieuw-Zeeland in. Twee vrouwen, twee geweren en overleven van wat de natuur je te bieden heeft. Waarom? ‘Vrijheid. Je hebt geen deadlines, geen agenda, kunt alle conventies loslaten. Je staat op zodra je wakker wordt, gaat naar bed als je moe bent en eet wanneer je honger hebt. Wat

je wel moet doen is hout verzamelen, vuur maken, plukken en jagen om aan je eten te komen. Eten dat veel lekkerder smaakt en veel gezonder is. Het is een fulltime job, maar wel een waarbij je telkens weer geniet van de mooiste plekjes. Dan denk ik, hoe kan ik dit níét doen?’

Je hebt geen deadlines, maar ook geen kaart en je weet niet waar je de volgende dag zult zijn. Hoe pas jij je aan onverwachte omstandigheden aan? ‘Aanpassen doe je in de wildernis vanzelf. Je hebt geen keuze. Het heeft geen zin om in huilen uit te barsten of bij de pakken neer te zitten wanneer je een bergpas overtrekt waar je doodsangsten uitstaat. Je moet door, een slaapplek vinden, jagen om te kunnen eten. We dachten veel na over de risico's en maakten daar heel bewuste keuzes in. Je beperkt die risico's, maar we wilden ook diep de wildernis intrekken en volledig op onszelf aangewezen zijn. Als je aan zoiets begint, weet je dat er onverwachte omstandigheden zullen zijn en dat zie ik als uitdaging. Als het misgaat, dan is dat iets waarvan je kunt leren.’

Met een ezel door Jordanië hiken klinkt daarna haast als vakantie – al is dat met 650 kilometer in een woestijnklimaat relatief. Wat zet jou aan tot het maken van dit soort extreme reizen?

‘Ik hou ervan om dingen anders te doen, om een echte, diepe ervaring te krijgen. In Jordanië was dat te voet reizen, met een ezel, slapen onder de sterren en in grotten. Reizen als een bedoeïene. Ik wilde de bedoeïenen niet zien, maar er een zijn! Begrijpen waarom ze leven zoals ze leven en het zelf ook een beetje mogen ervaren. Op die manier bezoek je een land niet, maar beleef je het.’

Na zo veel ontdekkingsreizen deel je je expertise als wilderness guide en kunnen aspirant-avonturiers met jou paardrijden in Mongolië of als Maasai warrior door de Keniaanse bush trekken. Wanneer is een reiziger voor jou uit het juiste hout gesneden? ‘Ha ha, dat is iedereen die er zin in heeft! Iedereen die uit zijn comfortzone durft te stappen en met open vizier iets nieuws wil ervaren. Avontuur kan zo groot of klein zijn als je het zelf wilt maken. Zolang je bereid bent om jezelf tegen te komen, respectvol met de natuur en andere mensen omgaat en dankbaar bent voor wat op je pad komt – ook de minder mooie dingen! – dan kan er niks misgaan.’

In haar boek *Fulltime avonturier* vertelt Tamar over de zoektocht naar ultieme vrijheid. Wil je meer weten over haar belevenissen? Nodig Tamar en haar kameel dan uit voor een avondje in je tuin, tamarvalkenier.com

‘LIEVER GEPROBEERD EN GEFAALD DAN EEN PLAN NOOIT VERDER LATEN KOMEN DAN DE DROOMFASE’

